

יוסי הזיכרון לעובדים

מה הוא הישג היחיד שבו מתגאה ראשיהממשלה **יצחק רבין**, הישג אשר, לדבריו, לא הושג עלידי שום ממשלה קודם-לכן? הישג אשר אפילו **דויד בן-גוריון** לא השיג שכמותו? האם הוא מתגאה בהסכם-הבניינים, שהרחיק סכנת מלחמה? או אולי בגילוי מדעי שזינק את המדינה קדימה?

לא ולא. ההישג שראשיהממשלה ראה לנכון לציינו, ואותו בלבד, בנאומו ברכות להמוני ישראל ביום-העצמאות, הוא זה של הורדת השכר לעובדים, וחסיקת חוק בכנסת המאשר זאת.

נא לשים לב: בשום מדינה דמוקרטית אין הכנסת מתערבת בשאלות של הסכמי-שכר. הארצות היחידות שבהן מתערב הפרלמנט בשאלות אלה הן מדינות דיק-טאטוריות מפורות כמו איטליה של מו-סוליני, ספרד של פרנקו, פורטוגל של סלאזאר, צ'ילה של פינושט ועתה גם ישראל של רבין.

רבין הוא ראשיהממשלה הראשון של מדינה הרוצה להיחשב כדמוקרטיה מער-

לגבי 80 אלף עצמאיים נוספים שהיו צריכים לנהל ספרים, החל מאוקטובר 1975, ממלאים חובה זו פחות מ-30 אחוזים. נציב מסי-ההכנסה הורה, כי יש לקבל את ההצהרות של נישומים אלה ללא כל בדיקה, למרות שהניסיון הראה כי הבדיקה מגדילה את השומה תמיד ב-30 אחוזים במוצע. ונוספת-שומה זו מופיעה מדי-שנה בתחזית ההכנסות של האוצר. הוויתור על הבדיקות וקבלת ההצהרות כמות-שהן, תעלה לאוצר ב-הפסד הכנסה של יותר ממיליארד לירות!

ובכן, באותה שעה שרבין מפגין שרירים להורדת שני אחוזים משכר העובדים, הוא מוותר על גבייה של לפחות מיל-יארד לירות מ-80 אלף עצמאיים, ועל גבייה של אי-ספור מיליארדים מעוד 100 אלף נישומים שאינם מנהלים ספרים.

האם לא די בעובדות אלה כדי לראות את מי משרת נציג מופלגת-הפועלים, יצחק רבין? בעצם ימים אלה הודיעה הלישכה-המרכזית-לסטטיסטיקה, כי בשנת

עם החלת חובת בניהול חשבונות על כלל העצמאיים במשק והחובה להגיש פירוט על מלאי עם הדו"ח על ההכנסה, ניתנה על ידי שלטון נות המס ארכה נוספת לתיקון הצי-הרות ההון של עצמאיים. מקורות באגף מס הכנסה ציינו כי עצמאיים שירצו לתקן את הצהרות ההון ש-להם, תינתן להם האפשרות להגיש הצהרות הון מתוקנות עד 30.6.1976. בהצהרות המתוקנות לשנת המס 1975 ניתן יהיה לייחס את ההון הנוסף בכנסה רגילה לשנת 1975 ובכך להגות משיעורי המס שהוגו עם הרפורמה.

דובר מינהל ההכנסות ציין כי לשם עידוד נישומים לתקן הצהרותיהם תוחלט שלא להטיל ריבית או קנסות אחרים על הפרשי המס שיתגלו כ-תוצאה מגילוי-מרצון של הפ-רשי הון אלה לשנים קודמות.

ה"הארץ" 6.5.1976 יד קשה - יד רכה

בית, המתגאה בהורדת-שכר והמביא את ההורדה לאישור הכנסת. אגב, הכנסת אישרה זאת ביום-הזיכרון, והלצים אומ-רים כי אם ביום-הזיכרון הורידו שני אחוזים מן השכר, הרי ביום-השואה הקי-רב ובא וירידו חמישה אחוזים.

באותו יום שבו הודיעו העיתונים על הישגו של רבין, התפרסמה ידיעה שנייה, המבשרת על דחייה נוספת של מועד די-ווחי העצמאיים על הכנסתם. היד הרכה של רבין כלפי העצמאיים הופגנה שוב, בשורה של החלטות פנימיות של מינהל-הכנסות-המדינה, שפירוטן הוא ביטול ה-רפורמה כלפי העצמאיים והחברות.

בגלל המחסור בכוח-אדם, הורה נציב מסי-ההכנסה החדש, אליעזר שילוני, שלא לנסות כלל לאכוף ניהול ספרים על מאה אלף נישומים שאינם מנהלים ספ-רים מזה שנים רבות. הם היו חייבים בניהול ספרים החל מאפריל השנה, אולם הוחלט לדחות בשנה את אכיפת הניהול עליהם.

בהקשר זה הדגיש מר רבין, כי הממשלה תבצע את מדי-ניות השכר וביטול היחודיות, ותכניע כל מי שינסה לפרוץ אותה, כדי שיקבל עליו את הדין. פעם ראשונה ב-28 ש-נים שמורידים שכר, איש עוד לא ניסה לעשות זאת במדינת ישראל, בוודאי לא ל-20 אלף עובדים. הממשלה הזאת הולכת לעשות זאת ותעשה זאת, א-מר.

בחשובו על שאלה מדוע אינו מכרוז על תכנית חירום כלכלית-חברתית, אמר מר רבין: "הבעיה איננה להכריע, אלא לבצע. הממש-לה החליטה להתמודד בנושא זה. בפעם הראשונה הולכת ממשלת יש-ראל לכנסת כדי להעביר חקיקה, שתכליתה להבטיח קוממו של הסכם עבודה, שבפעם הראשונה מוריד ש-כר. שכר זה לא היה מוצדק ליתו-

1975 ירד השכר הריאלי לשכיר בשני אחוזים בדיוק, ובאותם אחוזים גדלה הכנסת המעבידים. הודעת הלישכה הי-מרכזית ניפצה יש שקר גס אחר של האוצר, כאילו יש גידול בהכנסות ממני-סים של עצמאיים בעיקבות הרפורמה, וכאילו יש ירידה בביקוש. מסתבר כי חלקם של העצמאיים במס ירד מ-16% בשנת 1974/75, ל-15.5% בשנת 1975/76.

בשנת 1974 שילמו העצמאיים והחב-רות מיסים בסכום של 2 מיליארד לירות, כהפרשים על חשבון חובות מס לשנים קודמות. באותה שנה נתן להם האוצר הלוואות לסילוק מיסים אלה כ-400 מיל-יון לירות. בשנת 1975 ניגבו מהם מיסים כאלה בסכום של 3.6 מיליארד לירות, אולם הלוואות של האוצר, שניתנו לי-תשלום חובות אלה, היו 1.4 מיליארד לירות. מכאן: האוצר מימן שני-שלישים מתוספת הכנסה ממיסים של העצמאיים והחברות.

יוסי זיכרון שמח!

העשיית עתיקות

אחת התעשיות הפורחות בישראל היא תעשיית הכדים העתיקים. היצרנים רוכי-שים כד-יחרס ערביים, חדשים כמובן. מכניסים אותם לים, רצוי לים-סוף הרר-חש דגה. כעבור כמה שבועות מתכסה הכד ירוקת, ושאר סימנים המעידים כי שהה תחת המים מאות בשנים. כדים אלה נשלחים לאירופה, לחנויות למימכר עתיקות, ומקבלים תמורתם מחיר טוב מאד.

אחד מראשי העוסקים בייצור עתיקות אלה הוא **רפי איתן**, מי שהיה קודם עוזרו של יועץ ראשיהממשלה **אריק שרון**, וקודם-לכן נציגו של אמנון בר-נסי ישראל.

הסוכנים דורשים עוד

סוכני-הנסיעות דורשים הגדלת קרן ההלוואות להון חוזר שהם מקבלים מ-הבנק ישראל. כיום, הקרן היא בת ארבעה מיליון, והם דורשים את הגדלתה ל-6 מיליון לירות.

כספי הקרן ניתנים בריבית לא-יצמודה של 15%. ההון החוזר דרוש למימון של תיירות-הפנים, המכניסה למדינה כ-50 מיליון דולר לשנה. הסוכנים טוענים, כי עליהם לכסות למפרע כשליש מסכום זה, ובלי הגדלת הקרן לא יוכלו לעמוד בלחץ הגובר של תיירים לישראל.

"רבלוון"

הכפילה ייצואה

מיפעל התמרוקים "רבלוון-ישראל" מר-חיב עתה את מיפעלו, כדי שיוכל להכי-פיל את ייצואו השנה. כיום, הייצוא של "רבלוון" הוא 750 אלף דולר, והכוונה היא להגיע עוד השנה לייצוא של 1.5 מיליון דולר. הייצור המתוכנן של "רב-לוון" השנה בישראל הוא 20 מיליון לירות.

יועצת זיווה תלם שתי ידיים רכות

עד כה ייצאה "רבלוון" מישראל לקפ-ריסין ואתיופיה, ועתה היא תתחיל ליי-צא גם לכמה ממדינות אירופה. יועצת-היופי הראשית של "רבלוון", **זיווה תלם**, עומדת בראש מסע הגברת הייצוא, על-ידי סיוריה-הדרכה לכיבוש שוקים חדשים למוצרי המיפעל בישראל.

"רבלוון" היא החברה הגדולה בעולם בתחום הקוסמטיקה, עם מכירות של 750 מיליון דולר. החברה משקיעה השנה כמאה מיליון דולר במחקר ובפיתוח מו-צרים חדשים.

משני צידי השולחן

שנים רבות ייצג יצחק ונטש את קואופרטיב "הארגז", שבניהול קונצ'רן "אמקור", "אמקור" שייך מחציתו ל-"הארגז", ומחציתו לקבוצת "אמפא", השייכת לבעלים פרטיים. את "אמפא" ייצג ב-"אמקור" **נחום ברנשטיין**. "אמ-קור" הוא, כידוע, המיפעל הגדול ביותר בארץ למקורים ומוצרי-חשמל נוספים.

והנה, בתקופתו של ונטש, נציג "האר-גז", שררה הרמוניה מלאה בין הבעלים הפרטיים לבין נציגי הקואופרטיב. שני הצדדים הסכימו ש-"אמקור" יחלק די-וויננד קטן ביותר מדי-שנה (לאחרונה,

מנהל ונטש יד לוחצת יד

ארבעה אחוזים לשנה) וכי "אמפא", המוכר באופן בילעדי את מוצרי "אמ-קור", יגרוף רווחים שמנים ביותר כתו-צאה מהסכמי-השיווק שלו.

לפני כמה חודשים פרש ונטש מניהול "אמקור", ועבר למקום-עבודה אחר. המ-קום נמצא ברחוב פרישמן בתל-אביב, ו-זהו עסק למוצרי-חשמל ומנורות. בעל-העסק הוא נחום ברנשטיין, שאף הוא פרש מניהול "אמקור" והעביר את הייצוג לבנו.

"כור" והחברת העובדים

התבוננות בהרכב הנהלת "כור" עתה מגלה, כי חברי הנהלה החדשה הם מאיר עמית, המנכ"ל שבא מצה"ל ומשרותי המודיעין; סגנו שייקה גביש שבא מצה"ל; פרדי עירון שבא מצה"ל; טיבי קידר שבא מצה"ל. שני חברי הנהלה נוספים הם דודיק גולומב הצעיר, ואיסר היימן נציג העובדים.

מבין שישה חברי הנהלת הקונצ'רן הגדול במדינה, ארבעה הם גנרלים חסרי כל ניסיון בניהול פיננסי. גולומב טרם התנסה בניהול מיפעלים, והיימן אינו עוסק בכך כלל.

"חברת-העובדים", הצריכה למנות הני-הלות למיפעליה, חסרת-אונים מול עמית ב"כור".

יושבראש "חברת-העובדים", **ירוחם משל**, אינו מודע למה שקורה ב"כור", אחרי פרישת נפתלי בלונמנטל שנהל את כל ענייני הכספים של הקונצ'רן. לי-מעשה, אין ל"חברת העובדים" מה לומר ב"כור", שעברה לשלטון יוצאי צה"ל.

הדבר תמוה במיקצת, אם זוכרים כי המדינה צועדת לקראת מיתון, ובמיתון האחרון הפסידה "כור" 10 אחוזים מ-מחזוריה אז, שהיה 300 מיליון לירות. ההפסד המאזני היה 33 מיליון לירות מחזוריה עכשו חמישה מיליארד לירות המיתון הבא יכול לגרום שואה ל"כור" ודווקא עתה מניחה "חברת-העובדים" ל"כור" להיות מנוהלת כפי שהיא מנו-הלת.

אלפן מנהל את "בראון"

לכך כמנכ"ל חברת-הייצוא החושלת "אל-דא". מיפעל "בראון" נכנס לקשיים, ו-לבנק לפיתוח מינה לו מנהל כדי לחלצו מחס.

"הבנק-לפיתוח-התעשייה" מינה את משה אלפן כמנהל מיפעל-המתכת "בראון" בכרמיאל. אלפן שימש קודם-לכן כמנהל במיפעלי "הפירה" וקודם-